

paalagt Stat paa Hundene paa Landet. Nu er jo atter Sagen fremme, og man har da sin Frihed vedrørende Hundene paa Landet. Det Underændringsforslag, der er stillet til vort Ændringsforslag, skifter nogenlunde lige, om jeg saa maa udtrykke mig, mellem de stridende Parter, og ogsaa mellem de stridende Parter som de stode i 1866—67. Det vil erindres, at den Gang vedtog Folkethinget et Forslag, ifølge hvilket der kun skulde betales 33 Øre for den første Hund; men iøvrigt var Balget frit for Sogneraadene, enten de vilde lægge Stat paa Hundene eller ikke. Det af os stillede Forslag er noget nær i Overensstemmelse med Folkethingets Affattelse. Det har beholdt Balafriheden og har forhøjet Staten fra 33 til 50 Øre, altsaa forsaavidt er det ikke i Overensstemmelse med det tidligere Forslag, men ellers saa godt som i alt det Vigtige. Der som Thinget vedtager Underændringsforslaget, vil Forholdet, saavidt jeg kan skjønne, blive det, at Folkethingets Skattesatser, om jeg saa maa udtrykke mig, for Hundene paa Landet bliver gjældende, hvorimod dette Thing faar Ret i, at det skal være en obligatorisk Lov, der altsaa skal gjælde for alle Hunde paa Landet, og forsaavidt man kan antaa, at Folkethinget staar paa det samme Standpunkt nu som i 1866—67, forekommer det mig, at der stiftes nogenlunde lige mellem begge Parter. Jeg fra mit Standpunkt kan ikke sige Andet, hvad der ogsaa stemmer med, hvad jeg udtalte ved 2den Behandling, end at det forekommer mig at være mindre rigtigt, at der er Kommuner, hvor man har den nævnte Stat, og andre Kommuner, hvor man ikke har den. Det vilde give Anledning til Misforstaaelse fra forskellige Sider, naar der var forskellige Stat i de forskellige Kommuner, i nogle Kommuner ingen Stat og i Nabo kommunerne derimod Stat. Jeg kan altsaa principielt ikke se Andet, end at Hundebemnerne kunne være tilfredse med denne lille, jeg vil ikke kalde det en Stat, men inarere et Bidrag til, at der ikke kommer til at løbe saa mange herreløse Hunde omkring; thi det maa jo Enhver indrømme, at en Afgift af 50 Øre ikke kan genere dem, der overhovedet have nogen Nytte af Hunde eller holde af dem af andre Grunde, og den vil ikke kunne forhindre Smaakaarsfolk i at holde Hunde. Det er den ene Side af Sagen; men paa den anden Side maa jeg erkjende, at de Menneker, der ønske at have flere end een Hund, ogsaa maa have Raad til at betale derfor, og man kan altsaa ikke indvende Noget imod, at de komme til at betale af den anden Hund 5 Kr., det er en Slags progressiv Skala, om man saa maa

sigge. Jeg kan heller ikke Andet end finde det rimeligt, naar f. Ex. Forvalter og Tjenestefolk, der ikke have egen Husstand eller Fjolk, der særlig ere Yndere af Saaten uden at have egen Husstand, ønske at holde Hunde, at de da maa have Raad til at betale derfor. Mit Standpunkt var ved sidste Behandling og forøvrigt ogsaa idag det, at jeg var bange for, at vi overfor Smaakaarsfolk vare for nærgaende ved at paalægge den ikke ubetydelige Stat af 3 Kr. og dernæst, at Forholdet vilde være ganske forskjelligt i de forskellige Kommuner; men da nu begaa disse Betæneligheder ere høvede, den første ved det Ændringsforslag, der er stillet af os, og den anden ved det Underændringsforslag, der er stillet dertil, kan jeg ikke Andet end paa de allerfleste Forslagsstilleres Vegne — der er en enkelt Undtagelser, som Thinget snart vil blive bekjendt med — anbefale disse Forslag, idet jeg egentlig ikke mener, at Underændringsforslaget forringer Ændringsforslaget, inarere vil det Modsatte maaste være Tilfældet. Jeg kan i og for sig heller ikke se Andet, end at de, der ønske Hundeholdet indskrænket, ville erkjende, at det første Trin vil i hvert Fald blive gjort paa den Vej, som de maaste ønske hyderligere fulat, nemlig derved, at de faae den første Afgift af 50 Øre lagt paa enhver Hund. Derved vilde de opnaa, at ingen herreløse Hunde løbe omkring, og dernæst vil man jo, hvis det er sandt, hvad der siges, at der er en saa voxende Modstand mod Hunde, kunne gaa videre paa den samme Vej, man er gaaet ind paa. Jeg mener, man bør blive staaende ved de 50 Øre og se, hvad der i Fremtiden er at gjøre. Det forekommer mig altsaa, at hvad enten man er en Ven af Hundene og mener, at de ere meget nyttige Husdyr, eller man mener, at de ere stadelige Dyr, der bør udryddes, eller man staar paa et Mellemstandpunkt, maa man finde, at en Afgift af 50 Øre paa den første Hund ikke kan drive Fjolk, der have Nytte af Hunde, til at udrydde dem. Naar man siger, at den kommunale Selvstyrelse har et større Spillerum i Ændringsforslaget, som det foreligger, da kan man vel sige, at Kommunerne faae Frihed til at paalægge Stat; men denne Frihed netop til at paalægge Stat sætter jeg ikke saa megen Pris paa; thi den har saa mange andre Ulemper ved sig, som forekomme mig at ville opveie den lille Frihed, der ganske vist kan være ved denne Frihed. Jeg anbefaler altsaa det af mig nævnte Forslag med de dertil stillede Underændringsforslag. — Men dernæst er der stillet et Ændringsforslag til § 5, som gaar ud paa, at de 1/2